

סמל לוי בנימין
4345702

בן סימה וגברי

נולד ב- כ"ד ניסן תשכ"ז 4.5.1967

התגייס לצה"ל ב- 12.8.1985

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- ט"ז אלול תשמ"ז 10.9.1987

בעת מילוי תפקידו.

לוי בנימין (בני),

בן סימה וגבריאלי. נולד ביום כ"ד בניסן תשכ"ז (4.5.1967) בירושלים. בנימין למד לימודים יסודיים בירושלים המשיכם בחטיבת-הביניים על-שם יונתן נתניהו ובבית-הספר התיכון 'סליסברג' במגמת מסגרות מיכנית. היה ספורטאי מצטיין, וייצג את בית-הספר בתחרויות ארציות ומקומיות, בהן זכה בגביעי ניצחון רבים עבור בית-ספרו. היה אצן מצטיין בנבחרת אס"א (נבחרת הספורט של האוניברסיטה), ובמסגרתה נשלח לתחרויות באירופה. בחודש אוגוסט 1985 גויס בני לשירות חובה בצה"ל. הוא הוצב לחיל-הרגלים, בחטיבת גולני, סיים טירונות ארוכה וקשה, המשיך באימון מתקדם של החטיבה ויצא להמשיך הכשרתו כלוחם בקורס מ"כים חי"ר. הוא קיבל דרגת רב"ט וחזר ליחידתו לסגל הפיקוד של גדוד 12, שם המשיך עם יחידתו באימונים ובפעילויות מבצעיות. ביום ט"ז באלול תשמ"ז (10.9.1987) נפל במילוי תפקידו, והוא בן עשרים. בנימין נספה בתאונת-דרכים עת נסע מביתו בירושלים לקרית שמונה, בדרכו ליחידה שבה שירת. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, שני אחים - רן, וגיל, ואחות - רינת. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "בני שירת עימנו שנתיים תמימות. היה איתנו דרך ארוכה וקשה, אותה עבר תוך גילוי חברות מן היפים שראינו. סמל בנימין לוי ייזכר כחייל חרוץ, מסור, שבכל תפקידו שימש דוגמה ומופת...". בני המשפחה הנצחיו זכרו בציוד לחדר כושר שתרמו לבית-ספר 'סליסברג' שבו למד, וכן הנצחיו שמו בבית-כנסת בירושלים. בית-הספר התיכון 'סליסברג' מנציח את שמו במירוץ עממי ותחרותי המתקיים מדי שנה. חייליו כתבו עליו בספר המחזור: "בני או כפי שקראנו לו בנימין / מפקד ו / או חבר !! / אדם ו / או מלאך !! / אהבנותך, נעמת בחברתך לכולנו / היית חביב וידעת להתחשב בכל / לא אחת טיפלת בנו כילדים קטנים / והשגחת עלינו כאב. / עונש נחת רק מתוך הרצון שנלמד ונשתפר / היית לנו לאח גדול / רצינו שתמשיך עימנו / נטשת עץ לאחר שקצרת פירותיו / ראית ברכה / אך לא הספקת לראות את הסוף / נקטפת בדמי ימין / אותך נראה מול עינינו תמיד ונזכור אותך לעד".

חטיבת גולני – "חטיבה מספר 1"

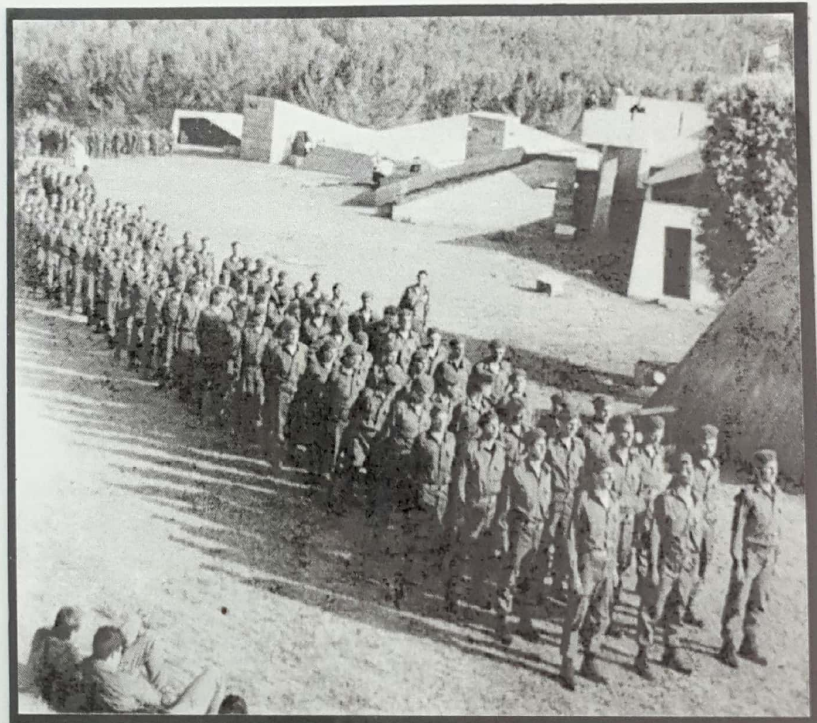
רבים וטובים מבין רבבות יוצאי חטיבת גולני זוכרים בנוסטלגיה, אהבה וגעגועים את תקופת שירותם הסדיר ב"חטיבה מס' 1", חטיבת חי"ר גולני. רובם מספרים עד היום בגאווה, לילדיהם או לנכדיהם על "אותם הימים" בטירונות, באימונים, ב"תעסוקה" ובפעילות המבצעית. חלקם גם חושבים בטעות, כי גולני מכונה "חטיבה מס' 1" בגלל ראשוניותה, בגלל היותה "הוותיקה בין חטיבות צה"ל" או בגלל מקומה כ"ראשון בין שווים" (כחוד החנית של חיל-הרגלים) בין חטיבות חיל-הרגלים של צה"ל.

ולא היא. המספר 1 הוצמד לחטיבת גולני עוד בימיה הראשונים. בהתאם ל"פקודת המבנה הארצי" של אירגון ה"הגנה" והוראות הפיקוד העליון, נקבעו מספרים לשש חטיבות ה"הגנה" ה"טריטוריאליות" שהיו עד אז, בטרם הקמת המדינה, בחורף תש"ח בסדר-הכוחות של הצבא שבדרך. המיספור היה מצפון לדרום כדלקמן: גולני – חטיבה מס' 1, כרמלי – חטיבה מס' 2, אלכסנדרוני – חטיבה מס' 3, קרייתי – חטיבה מס' 4, גבעתי – חטיבה מס' 5, עציוני – חטיבה מס' 6. יום לאחר הקמת המדינה (16 במאי 1948) הוקמה חטיבה נוספת חדשה, ממוכנת, ניידת ובלתי טריטוריאלית, וזו נקראה בתחילה ה"חדשה", ומספרה היה כמובן: חטיבה 7.

באימונים

במסדרים

בסיום טקס כומתה

מן העיתונות - התאונה

"הנוסעים נמחצו בין אושבי האוטובוס, הכל התמלא דם"

נסיעה של "אגד" בקו 963, מירושלים לקריית-שמונה, נסתיימה אתמול בבוקר רגעים אחדים אחרי שהחלו האוטובוס החליק במהירות גדולה על הכביש, נתקע במשאית חונה והפך למלכודת לנוסעיו. ילדה בן 5, יפעת ברעמי, מקיבוץ נווה-אור, **נחצתה בגובה ברכיה** בן 6, ר' 5, כאשר ניסו לחצות את הכביש בכפר-סבא נפצעו 4 חיילים, מהם אחד קשור אנושות אח ואחות, בני 6 ו-5, כאשר ניסו לחצות את הכביש בכפר-סבא נפצעו 4 חיילים, מהם אחד קשור

מאת סוכי "הדעות אחרונות"

הדוב ירישה, בשכונת-חומת-ירושלים, שאן אתמול כסרי סוקר. מבניות התנהלו בכבוד, הולכי-רגל נחשו למקומות-עבודתם, בעל-המזון מבר סנרביץ ללחץ רעב - כאשר לפתע, בשעה 8.20, חרעוע תרעב סלו. תוך שניות היה הכל מסומם בדם, בשבר-חסימות ובגרו-מאות-יבול. תוקת והצנעים עלו מכל עבר.

אוטובוס "אגד" 963 ש"ק זה יצא מהתחנה המרכזית וית הממוכה, כרצו לקריית-שמונה, החליק על הכביש - וגרם לתאונה מטרידה. שניים מנוסעי האוטובוס - ילדה בת 5, יפעת ברעמי, מקיבוץ נווה-אור, וסמל כגולני, בן 6, נפצעו. נהרגו במקום שמונה-עשר נוסעים אחרים נפצעו, חלקם באורח קשה. כי החל אתמול יום נטי של קצין-הדמים על כביש-ישראל. כצהרי-היום, כבני ברק, חצו אמיתי והבית יניב, אח ואחות בני 6 ו-5, את הכביש, ברעב קבלסקי, עם סיום יום-הלימודים בבית-ספר ובגן-הילדים. לפי תע הגיח מולם רכב מטורי

מרגם. פולקסוואגן טרנס פורטר" והעין אותם אל מר-כו הכביש, פצועים קשה בראשיתם. מצבם של שני הילדים תואר אמש כקשה ביותר. כמותם שעה כערך, ככביש כרמיאל-עכו, ליד צומת-אחיהוד, ניסה חיים כרמיאל מועד, בן 67, להצות את הכביש. הוא לא הב

בנימין לוי (סוף בעמוד 6)

"כל האוטובוס התמלא דם"

(סוף מעמד ראשון)
 הצידה - אך ללא הצלחה. מחזור נהרג במקום.
 ● ככפר סבא נסעו את מול כצוריים ארבעה חיילים כמכונת "רג" צבאית. מש"אית, השייכת לעיריית כפר סבא, התנגשה בהם. ארבעת החיילים נפצעו, אחד מהם קשה.
 ● ברצועת עזה נפצעו אתמול קשה שלושה תושבי כים מקומיים, בשלוש תארי נותריכים ניפרדות, שאירעו שם.
 "זרועה נראית"
 על התאונה בירושלים מדווחים כתבינו, צבי זינגר וכיכל פיליטי:
 זעקות פצועים, מוטלים בין שברייזוכוכית, הרעידו אתמול את רחוב ירמיהו, שליד התחנה המרכזית בכרם הרה.
 במיפעל התרופות "רפא" הסמוך ניזעקו העוברים לשימץ רעם ההתנגשות, שזיעוע את הבניין - ואצו החוצה. זו היתה זועה נוראה, סירפר אחד מהם, אלברט כן זקר. פצועים היו מוטלים על הכביש, זועקים מכאבים. ראיתי חיילת מוטלת שם, רגלה מרוסקת. לא הרחק ממנה שכנה ילדה קטנה. היא היתה ללא הכרה, אולי כבר מתה.
 בעל המיזנון ברחוב ירימיהו ראה את התאונה בהתחשיתה. ראיתי את האוטרבוס דוהר במהירות עצומה וזכנס כמשאית, שחנתה בצד הכביש. ואז שמעתי רעש אדיר. זה היה נורא. הכל באוטובוס נימחץ. נוסעים עפו החוצה, מכוסים בדם, פצועים כיהים וכרגי ליהם וגם בראשים. צעיר,

שישב בספסל האחורי באוטובוס, נילכד בין המושבים. אני חושב, שהוא כבר היה מת.
חבטת עזה
 אלה מקין הנוסעים שלא נפצעו היו המומים. פתאום שמעתי את הנהג צועק, שיש מים על הכביש, סיפ"רה עדיית גולברגר, נוסע עזת האוטובוס. באותו רגע ממש איכר הנהג את השל"טה על התגה האוטובוס החל נוסע ב"דיגנים". תוך שניות התרחש הכל. צעקות נוראות, דם בכל מקום. פצועים בהלם.
 נוסעת אחרת, רונית כהן, בת 17, תושבת ירושלים, סיפרה: הבחנתי כמשאית החונה והייתי בטוחה, שהנהג לא יצליח לעבור מבלי לפגיע בה. ואז נשמעה חבטה עזה. האוטובוס התמלא בדם, הרבה דם. זעקות הפצועים היו מחרידות. שברייזוכוכית עפו מכל עבר, מושבי הארטיבוס ניתקו מקומם ונורקו על נוסעיהם אל הכביש.

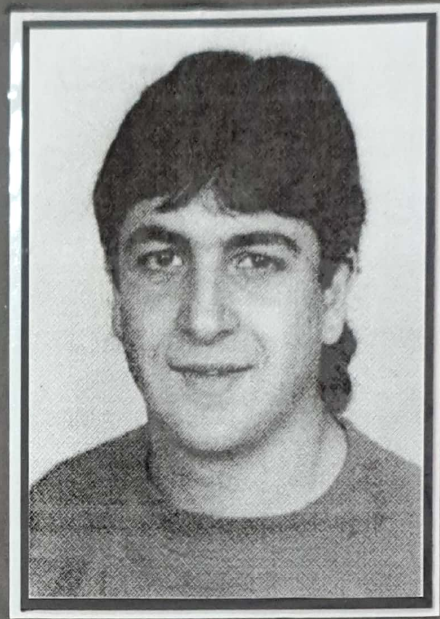
סוניה קוצינסקי, בת 22, אף היא מירושלים, וסיפרה: היה בלאגן נוראי. הכל פתאום נשבר. ראיתי המון דם. כיסאות המושבים ושבורים. לא יכולתי לצאת. זה קרה כל"כ מהר. היינו רק בתחילת הנוסעים, מתברר, היו מבין הנוסעים, שישבו בחלקו האחורי הימני של האוטובוס - אותו חלק שפיגע, בעוצמה רבה, כמשאית עמוסת המירצמות, שחנתה בצד הכביש.
 להגיהמשאית, הרצל ס, הבולן באוטובוס מרגם מרצ"ס, מחליק כבר ממרחק של כמה עשרות מטרים - ונירדך. האוטובוס ניסה לעלות על איתנועה, אך ללא הצלחה, סיפר לאחר מכן. ואז, בכוח רב הוא נכנס כמשאית שלי.
 כתוצאה מן ההתנגשות, הועפה המשאית אל מרכז הכביש, פגעה כמשאית אחרת, לאיסוף אשפה, של העירייה - וזו מחצה כליל מכרנית מרגם. פיאט", שחנתה במקום.

בין הפצועים היו גם עובדי ריסושים, שנודמנו למקום, בהם סועלי נקיון שעסקו כמלאכתו לירי המשאית הזונה.
 עיריית ספרו, כי האוטובוס נסע במהירות גבוהה, למרות שבצדו רחוב ירמיהו מזהיר שלט מפני סכנת החלקה.
 עם היוורע רבר התאונה, הוזעקו למקום 11 אמבולנסים, בהם שתי ניידות לטרפול נימרח. תוך הרשת מאו התרחשה התאונה. האלו אני שידם לטפל בפצועים, נעדריים ככבאים שהובילו למקום.
 חלק מן הנוסעים, שישבו בחלקו הקדמי של האוטובוס, הצליחו להיחלץ בכוחות עצמם, מבעד לרדת הקירמית. מספר פצועים, שנילכדו בחלקו האחורי של האוטובוס, חולצו בעזרת ציר מיכני ומשורים חשמליים, שהובאו למקום על ידי הכבאים.
 תשעה מן הפצועים, בהם שני פצועים קשה, הועברו

לכית החולים. שער צוקי לעת ערב שווררו לכתיים המישה מהם. שכעה פצועים הועברו ל.הדסה כעידרס, בהם פצוע אחד נמצא קשה מפגיועות בראשו, שהובילו לתרדגיתותחם.
 אבל כבר שרר אספכית משמחת לוי כרמות הבן בנימין, בן ה-22, סבל כנגולניס, היה אחד משני הרזוגים בתאונה. על התאונה כבני-כרוך מדווח כתבנו, דני שדה:
 אמיתי יניב, בן ה-6 ואחרתו זהבית, בת ה-5, אך זה סימנו את יוסהלימודים שלהם - הוא כבית-הספר והוא בגן-הילדים - והיו כברכם הביתה. לא הרחק מהבית, כרוכב שבלסקי, ניסו שני הילדים לחצות את הכביש שלא כמעבר-החציר. נהג הרכב המסורי, שהציה מימינם, כנראה לא הבחין בהם והעיד אותם למרכז הכביש. כשל נכזה של הגם כבנית, נפצעו שני הילדים בראשיהם, באחד קשה.

"יהי זכרו ברוך"

בנימין לוי ז"ל
1967-1987

עיר הולדתו של בנימין ז"ל

ירושלים היא בירתה של מדינת ישראל והעיר הגדולה ביותר במדינה. העיר מקודשת לשלוש הדתות המונותאיסטיות: היהדות, האסלאם והנצרות, והיוותה מרכז חיי העם היהודי בימי קדם, ומושא געגועיו בגלות. משום מרכזיותה בעולמם של המאמינים, הייתה העיר מוקד למלחמות וסכסוכים הנמשכים עד עצם היום הזה. מאז סוף המאה ה-19, התפתחו סביב העיר העתיקה, שכונות העיר החדשה, המהוות כיום את רובה המוחלט של העיר.

ביתו של בנימין ז"ל במגדל עוז

רחוב שבו התגורר בנימין ז"ל

